

V pátek dne 24.9. 1971 konalo se za mimoriadne veľké účasti občani posledni zase-
 deni dosavadneho miestneho národného výboru, jehož volební období trvalo od června 1964 až
 letosních listopadových voleb. Bylo to období nejen neobvykle dlouhé, ale také přímo ná-
 bite úspěšnou budovatelskou činností MNV, která přispěla k tomu, že Jevišovice se vskuknu-
 temer k nepoznání změnila a že právem dostaly titul "Vzorná obec jihomoravského kraje".
 O tom, so se za těchto 7 let v Jevišovicích celkem udělalo hovoril velmi podrobně
 a vystižně p. r. c. MNV s. Jarek Křížáček. Připomeneme si tu jen velmi stručně
 hlavní akce: V r. 1964 bylo to otevření muzea Osvětové besedy a současné stře výstavu
 "Jevišovicé kultura" ve starém zámku, gen. oprava fasády ZDS, gen. oprava domu č. 53, pře-
 stavební práce v ul. z č. 1. z r. 1964 nové vodní osvětové besedy. V r. 1965 byla to oprava poto-
 ka na Podolí, postavení susiči věže pro PO, vydání propag. letáku "Jevišovice", vytiště-
 náho ve Vidni a darování nám našim rodičkám p. Fr. Riedlem a uzavření výhodné smlouvy me-
 zi MNV a Moravským muzeem v Brně o pronájmu věštiny místnosti ve starém zámku pro muzejní
 depozitáře. V r. 1966 vyšla nakladem OB velká propagační brožurka "Jevišovice", byla zbu-
 dovana čekárna ČSAD a provozována pro holistství a kadernictví, provedena gen. oprava silni-
 ce od Elektrovky ke hrbitovu a stredišku ZDS, 30.10. otevřena stala výstava jevišovického
 hnutí ve st. zámku, MNV velmi užce spolupracoval na výstavbě nové materské školy zbudov-
 vaně Elektrokovem a od 1.3. 1966 se stal novým vedoucím Služeb MNV p. R. Rampf, což mimo-
 jiné velmi přispělo k dalšímu rozvoji tohoto zařízení MNV a přineslo MNV vydatný zdroj fi-
 nančních prostředků. V r. 1967 došlo k posilení pramenište měst. vodovodu z Louky pod vi-
 lovou čtvrtí k Berninu a vybudována ve spolupráci s L.s.d. Jednota Zámecká restaurace a
 vinnárna "U Suchého čerta", otevřena počtkem r. 1968. V r. 1968 byla to hlavně oprava n-
 městí před radnicí, před farou a ulice k drogerii, v r. 1969 definitivní oprava náměstí
 před kostelem a fonténem, v r. 1970 oprava ulice od Stojánku přes Chmelence k výhonu a ú-
 prava ulice od Kalitrových přes Štánek k Strelické silnici a zahájení stavby tělocvičny ZDS
 V r. 1971 je to posleze pokračování ve stavbě tělocvičny ZDS, definitivní oprava silnice
 ve koupališti a gen. oprava hlavní ulice na Novém světě včetně ulice a prostranství kolem
 hostince "U Jelounů" a včetně potřebné kanalizace. V průběhu let 1964 - 69 došlo mimo to
 k doplnění a zlepšení všech rekreač. zařízení na koupališti, rozšíření veřej. osvětlení a postavení prodej-
 ního kiosku Jednoty a kiosku Post. novín. služby v tomto referenc. osvětlení a postavení prodej-
 nich těles. Posleze od doby uzavření výhodné smlouvy s Mor. muzeem v Brně došlo v
 letech 1965 až 1971 k rozsáhlé gen. opravě nejen venkovních a dvorních fasád Starého zám-
 ku, ale i k velkým úpravám věštiny místnosti pro již existující nebo připravova-
 né muzejní expozice. Stojí tu snad za zmínku, že MNV a ONV věnoval na obnovu tohoto památko-
 vého objektu za léta 1964-70 částku Kčs 527.979.-, Mor. muzeem Brno mimo to za léta 1965 -

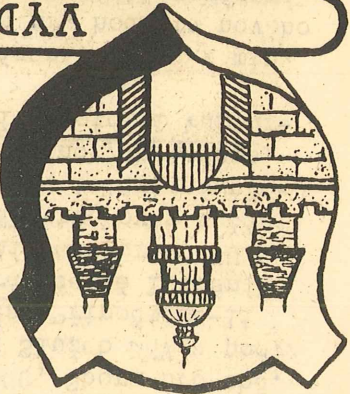
POSLEDNÍ PLĚNUM STARŠHO MNV

VYDAVA OSVĚTOVÁ BESEDA V JEVIŠOVICÍCH

Jevišovice

NOVINY

Ročník 1971 / XIV. / číslo 9. a 10.

Zařít - říjen

Rok: Tržby: Výdaje: Přebýtek hospodářství:

Jako doplněk k předchozímu článku poslouží čtenáři dále uvedená tabulka, která ukazuje jako dočasně levišovice s k u t e n e rozpočtové příjmy a výdaje vždy koncem roku 1964 až 1970, s jakými přebývky hospodářství, či jaký asi přebýtek po splnění všech příjmů a výdajů za říjen a listopad 1971 bude představovat novému MNV:

J E D N O S R O V N Á N Í

našeho města. Jisté tu za všichni upřímně děkujeme. Redakce JM
me znovu, pak tento největší MNV byl jedním z nevykonejších a nejlépeších MNV v historii
všl a zbudoval cestu ke koupališti a provedl obnovu hudebního kulturního zařízení, zřítil
nášl úspěšně opravu St. zámku, provedl první úpravu náměstí před Komentářem a školou, upra-
který zbudoval koupaliště, nové kino, úpravu hlavní ulice od Křižovatky ke St. zámku, za-
st. továrnu, zlozil JZD a zřídil městský vodovod, a vedle MNV pod vedením s. Jos. Burdy,
výboru, který před dvěma lety pod vedením byl. Předsedy s. Karla Dvořáka, vybudoval zdo-
kme-li na zveřejnění dosavadní MNV, pak tento MNV, vedle místního národního
rozhodnutí a výhodný finanční přínos.
výhodné rozvojové možnosti a tím i toto zřízení neposkytne MNV do jeho rozpočtu již tak
omezením povoleného počtu pracovníků, nebudou mít náse Služby MNV již de budoucná takové
škoda jen, že novými vřad. opatřeními o úpravě provozu provozoven MNV, hlavně podstatným
tj. včetně chování a čestné kanalizace, byly výnosy z dobře prosperujících Služeb MNV.
jedním zřejmým příjmem, které umožnily komplexní vyřešení všech úprav komunikací v obci,
pak v rámci podpory čestovního ruchu KMN v Brně. Jínek byl MNV odkázán jen sám na sebe a
vy komunikací vedoucích do rekreačního prostoru, tj. na koupaliště a přes čmelence přispěl
přednostně podporované akci Zvelebění / akce Z / " Značímšty okres krásnější". Na úpra-
vy náměstí a natic komunikací byly z poloviny uhrazený MNV proto, že byly provedeny v
Starého zámku nebo v posledních letech při zahájení výstavby tělocvičny. Rovněž všechny úpra-
mu bylo zejména pro různé úpravy ve škole, v rámci obnovy kulturních památek při opravách
vane byly vždy přesně určeny pro jiné účely, převážně na školství a kulturní účely. Tak to-
ani ten tyto prostředky pro uvedení účel neměl. Dotace MNV do rozpočtu MNV každoročně da-
že nebylo možno dočasně na MNV zajištění dostatek fin. prostředků na tyto akce, považoval
nějst. Dosavadní MNV nemohl přes veškerou snahu tyto dva problémy vyřešit především proto,
otázka vyřešení vyhovující kanalizace. Jsou to akce mimořádně nákladné a proto tím obtíž-
především problém posílení městského vodovodu dostatkem pitné vody z nových pramenů a
mech, které MNV do celou dobu 7 let řízily a které bude nutno přistihnout MNV řešit. Je to
přesáda MNV se v záveru své zprávy zmínil též o některých nedostatcích čí problé-
zasádní MNV přitomným zastupcem MNV jménem všech občanů a celé veřejnosti poděkováno.
tuto práci bylo celému MNV v cíle s jeho předsedou s. Karlem Hříčkem na zveřejnění
dením MNV, nebo v těsné spolupráci s ním, u n s vzniklo a je jisté plně na místě, že za
je to prostě a zcela nepochybně velká dílo, které tu za posledních 7 let pod ve-
které jak v horní, tak v dolní provozovně vybudoval resp. buduje Elektrov.
vzniklých za uplynulou dobu v JZD a nejsou v této sumě ani všechna nová zřízení a budovy,
Veterinárního střediska, nejsou tu dvě čtyřbytové jednotky JZD a řada provozních zřízení
7 letech u nás vznikla u dalších organizací a podniků. . Není tu na pr. hodnota nového
A to není v této sumě zahrnuta další velká hodnota různých zřízení, která v min.
ní úrovně obyvatel našeho města i ovl.
které jisté podstatně přispěly k zlepšení životního prostředí a zvýšení životní i kultur-
vadě na Spáčku 150.000 Kčs, dosahuje celkově téměř 9.200.000 Kčs nových hodnot,
ce 1 a 1/2 milionu Kčs, prodání lósk jednoty na koupališti 100.000 Kčs a tělocvičny pře-
chého čerta" v částce při milionu Kčs, výdaje na zbudování mater. školy Elektrovoem v části-
roku číni již více než 1 milion Kčs, výdaje L.s.d. Jednota na vybudování restaurace "U Sr-
tomu výdaje, které věnovalo na opravu St. zámku Mor. muzeum Brno a která včetně letosního
dosáhly za uplynulých 7 let celkové částky téměř 5 milionů 920 tisíc Kčs. Připočteme-li
zář., vodovodu, vř. osvětlení, St. zámku a rozšíření provoz. zřízení Služeb MNV a pod-
MNV a všech jeho zřízení / obou škol, škol. jídelen, kina, knihovny, PO, sborn pro obč.
den v letech 1964 až 1970, s jakými přebývky hospodářství, či jaký asi přebýtek po splnění všech příjmů

V říjnu vyjde nová, jedinečná pomůcka pro hudební výchovu dětí - Dětský zpěvník. Je určen nejen pro výuku v mateřských školách a na ZDS, ale zejména pro výchovu v rodinách. Náš veřejnost si začíná stále více uvědomovat, jako nenaspravedlivé škody vznikají tím, že reprodukovaná hudba z rozhlasu, televize, ermon. desek, vytlačuje ze společenského života a hlavně z rodin vlastní aktivní provozování zpěvu. Rodiče by měli děti učít zpívat právě tak, jako je učí mluvit. Tu vám přichází na pomoc Dětský zpěvník, který obsahuje množství melodizovaných říkadel a jednoduchých písniček pro děti předškolního a mladšího školního věku. Písne jsou navíc opatřeny snadným klávirním doprovodem / lze hrát i ne jiné hudební nástroje/, takže můžete s dětmi nejen zpívat, ale můžete je i doprovázet. Zpěvník bude stát

C Z N A M E N Í R O U Í K Ů M

- Výbor TJ Sokol
 Pátek: 17,30 7.8.9. tř. dívky - vede Z. Roznovská
 19,00 muži a dorostenci - vede J. Krotký
 Úterý: 16,00 3.4.5. tř. chlapci - vede J. Štangel
 Středa: 15,00 1.-2. tř. chlapci - vede J. Špalak
 M. Lhanská
 19,00 ženy a dorostenky - vede a. Vávřová
 16,00 3.,4.,6. tř. dívky - vede C. Krotká
 Úterý: 15,00 1. a 2. tř. dívky - vede J. Špalaková
 17,30 8. a 9. tř. chlapci - vede Krotký
 Pondělí: 16,00 6. a 7. tř. chlapci - vede V. Elis

Mými již rozvrh cvičení:

Lonsku ještě rozrostou. své cvičení. Věřme, že jejich rady se oproti nám roze, stejně jako loni, zahrnují v říjnu a žen, dorostenci a dorostenek. I ti v letoš do tělocvičny. A to se týká i dospělých: mužů s chutí cvičit a přijít ve stanovenou dobu. Je další zájme. Je zapotřebí pouze jedno: lovyčonna jednotu řada přijme do cvičení děvčata cvičili? Děti - nebo vy, rodiče přiče A co ostatní? Kdo nemá zájem, aby chlapci a re může cvičení navštěvovat, je to asi 1/3. chů a 31 dívek. Z celkového počtu žactva, kteří cvičení se v letošním roce přihlásilo 42 členi odbor z 1. t. l. výchovy v TJ Sokol. Do dne 1. října zahájil své pravidelné cvičení

ZAHÁJENÍ PRAVIDELNĚHO CVIČENÍ V TJ SOKOL

DEJTE VÍCE MOŽNOSTÍ DĚTEM Z VENKOVA

25,- Kčs.
 red. JN
 Zřejmě, nechtě si ihned po zveřejnění objednat Zpěvník u Václava Macěra, u. c. ZDS.
 V. M.

Často slycháme o rozdílech mezi životem ve městě a na venkově, o rozdílných možnostech, o kladech a záporcích toho či onoho. Nezabýváme se nyní nespornými klady venkova - zdárně ovzduší, máne hluku a pod. a zůstáváme u nevýhod, kterých my, obyvatelé vesnic a městeček, máme asi více. Osobně bych na přední místo radil omezení přístupu ke kultuře a ke vzdělání. Ve své praktické poznance se chci zřevvat hudební a dětní. Celostátně konstatujeme, že se lidé dále a méně věnují aktivnímu provozování hudby a zpěvu. V rodinách se takřka nezpívá a tak děti nezískávají od utlého mládí vztah k hudbě. To se projevuje pak úbytkem mladých amatérských hudebníků. Nejhrt jsou na tom amatérské dechové kapely, které právě v našich zemích mají bohatou tradici. Pravda, máme širokou síť lidových škol umění / dříve hudební školy /, v nichž se vyučuje také hra na dechové nástroje. Tyto školy přesto nepokryjí všechny oblasti venkova. Mimo to se většinu zájmu rodičů tělní nástroje klavír, harmonika, kytara, event. housle, přestože uplatnění dech. nástrojů později v praxi je snadnější. Také v devěšovicích je velký zájem dětí i rodičů o hru na hudební nástroje, dokonce daleko větší, než může jedna učitelská síla zvládnout. Dosud se zde na LŠU vyučuje hra na klavír a harmoniku. Nepochybují o tom, že jsou chlapci a děvčata, kterým se líbí kouzlo mistrovsky zpracovaného kovu do tvaru trubky, lesního zpracovalného kovu do tvaru trubky, lesního rohu a jiných žesťových nástrojů. Tito zájemci mají nyní možnost i v devěšovicích, aniž by museli vzdít dojíždění do LŠU ve Znojme. V devěšovicích budu vyučovat zkrátka dím hry na trubku, lesní roh, trombon a tubu. Zájemci se mohou přihlásit u mne ve škole.

1.965	386.277,96 Kčs	381.787,86 Kčs	4.490,10 Kčs
1.966	909.099,25 Kčs	504.977,86 Kčs	404.121,39 Kčs
1.967	1.376.583,19 Kčs	1.211.379,77 Kčs	165.203,42 Kčs
1.968	1.178.526,30 Kčs	867.519,46 Kčs	350.376,84 Kčs
1.969	1.392.965,43 Kčs	813.283,78 Kčs	616.928,81 Kčs
1.970	1.916.208,89 Kčs	1.244.170,50 Kčs	1.187.131,31 Kčs
K 1.X. 1971	2.018.115,68 Kčs	822.266,95 Kčs	1.195.848,73 Kčs

Dne 26. 8. 1. a 2. 9. t. r. natčela u nás brněnská televize krátký propagační film k nadcházejícím volbám. Učelem filmu bylo zachytit vystupný přehled výsledků činnosti MV i všech podniků a organizací v obci za posledních 10 let. Jak jsme mohli vidět na televizní obrazovce 16. září mezi 19.40 až 20.00 hod. byly jak filmové záběry našich přírodních krás i zajímavosti z městečka, koupaliště, muzea, z JZD,

J E V I Š O V I C E V T Ě L E V I Z I

Vše jim patří veřejně uznání a dík. red.
 Lím, ale i jako protipozární nádrz. Za opatřitelé Rvniček sloužit nejen rybářským účelům, narkomadené bahno, aby po celé úpravě mohli a za pomoci JZD vyvézt všechno za léta odstavené všechny po dne rozhrzení kamenný dosud 363 brig. hodín. Chystají se ještě nová, železná i další obel a odpracovali z Jovišovic, ale i z Bojanovic, Pávek, Un-Lo zde 39 členů čs. rybářského svazu nejen nahore opatřili betonovou dekou. Pracovali u von mlitu znovu postavili, vypařovali a hráz R Y B M I Č K U a tuto na betonové platině rozebrali starou a vadnou kamennou rámečnice z většinou brigádníky a bez-chnu. Ve dnech 25. 9., 2. 3., 7. a 9. 10. v kusem dobře práce přispěl k ver. prospě-

T A K Ě R Y B A Ř I

ti ze to upřímný dík. red.
 den odpracováno 995 brig. hodín. Všem pat- I v ostatních podnikách i v Dd se věděné inventure.
 při ukládání v továrně a porážkách při pro- v dílnách, palčování výrobní pro CKD, výroby trat, opravách strojů, v téru podlah a 10 členů SSM 441 hodin. Pracovali na kovu, kde bylo odpracováno 86 zaměstnanci
 Národní sněma proběhla též v Elektrone- místech odpracováno téměř 250 hodin.
 J. Svoboda a Jan Špalek. Celkem bylo na obou Pátek, A. Pospíšal, A. Procházka, J. Sláček, Krotký, M. Lhánka, M. Lichovník, T. Maxera, M. nové Solta: V. Elts, J. Iran, L. Komrka, J. M. Oboril a pak brigádníci, většinou čle- ští 3 Službaři Fr. Urbánek, A. Prokeš st. a sedy 11 a prac. Službař MV s. J. Štanga dal- 5 m3 dřeva. Pracovali tu pod vedením před- na dvoře Sokolovny porazili a postřípali hlavní dvore, opravili střechnu dřevníku a zavedli do ní el. osvětlení, natřeli nové bus, postavené v r. 1969-70 vedle Sokolovny, řadu na nové garáž pro sokolovny, kde udělali se ušla práce v Sokolovně, kde udělali O. Vávra. Druhý parta v počtu 17 občanů pečný, dr. I. Pavla, Jiří Špalek, O. Svare a z řad občanů zde pracovali: S. Andy, F. Ko-

jak jako v celé naší republice i u nás probíhala dne 16. X. v rámci převolební kam- pane národní sněma. Brigády organizované MV- se zúčastnilo 42 občanů. Většinu /25/ pracovali hlavně za pomoci kompresoru v tvrdém kementěm- terénu na hloubení prostoru pro kotelnu na stav- bě tělocvičny ZŠ. Bylo to pod vedením str. v. F. Šudly ze Službař a to A. Elts, ved. stavby, J. Boucer, L. Čihál, L. Elts, J. Hanzla, L. Hejdl, V. Špárek, J. Kroupa, J. Osnera, J. Rapp, J. Stuchlík, L. Svoboda, J. Šlechta, S. Llap, J. Loman, S. Veselý a obsluhu kompresoru s. Fubíček. Jako brigádníci

NAHODNÍ SMĚNA 16. X. K VOLBAM

o tom v příštím čísle malou kapitolu. J. K.
 přijmy a jak se platily různé služby na obci, jak se tenkrát hospodářilo s obecními stávkou 1 zlatý 12 krejcarů/
 carů, kráva stála 10 zlatých, husa 15 krejcarů, ni: zedník mistr si tehdy vydával denně 21 krej-Lože jisté značné. / Pozn. red.: pro porovná- prodáv vlnu do obecní pokladny 136 zlatých. Po- pracovala s pákym vydělkem. V tom roce vyměsti bedosť groši byl jeden zlatý/. Ovšem ze obec a při krejcaru. / Jeden gros měl tři krejcaru, na dráhotu. Benkval se tenkrát měz vlnu za 2 abstinentů, ale ani pět si nemohl stězovat 56 litru. Je vidět, že nebylo tenkrát mnoho hause 228 veder vlnu. Vádro mělo 40 mězu, tj. kdo zjistit / a v tom roce vyženkovali na Hat- lem 300 obyvate / přesný počet jsem nemohl ni- Obec nebo městečko mělo tenkrát asi ko- věřence - nel plně ruce práce.
 přivezli na Rathaus, a tam šenkýř - obecní po- honic, Prosiňatic - nakoupili firmu boček vlnu, tovalo vlnu - do Domle, Vyrovic, Ryjovic, Bo- Ii do okolních obel, kde tenkrát se vsude pes- ni hospodářství". Poslove z Dunajovic vyjízde- své rozšíř hospodu Rathaus. Bylo to jakási "Míst- jovic z roku 1724. Tenkrát tato obec měla ve- tu nástěhu / jak dále bude se pise/ Hor. Duna- Dostala se ni do ruky čest výročního úč- vlnázla.
 u dobrého vlnu ani u jejích potoků nikdy ne- Ii si to naši předové k srdci a láska k pohár- var, aby se pustili do soužení s vlnem - vz- neboť tenkrát nebyl u nás ještě Mauruliv pivov- předám, jak výroby mok nám dává náš kraj - Když král Přemysl nazorné ukazal našim hlavy trochu ty vzpomínky rozmazává.
 nutejnými, třebaže někde to následně bolent- losti zřetelnou pro mnohé n. v. tátníky nezapome- nášeho kraje. Vzpomínky na tyto partátné ude- nobrání". Byla vlnobraní i v jiných místech lotech mláde ve Znojme každoročně "slavné vi- mry toto pokračovalo na plátnost. V posledních je. My na jižní Moravě vlnu nejlápe, do jaké Ii od neperání mlávnice tohoto božského n. po- Ve vlně je pravda a noudrost - tak tvrdi-

TO VINEČNO BÍLE

z provozovny holčičství, z Elektrovou, z lo-
 zova dýchodů, ze stolarské dílny Služeb JMV,
 tal i rozhovory s nahodnými chodci či občany,
 janz byl nepř. J. Štávn, dr. L. Andy, Lub. Solari-
 ková, roz. Antlová, J. Klouda, M. Stará, K. M. Víte-
 ková, inž. J. Frkán a na závěr předseda JMV s. K.
 řídké, velmi zdatné, takže každý, kdo pořad
 viděl, mohl se přesvědčit o mnohem, co se u nás
 v posledních letech dělo ve prospěch všech i celě-
 ho vzhledu Jevišovic zlepší.
 Tento televizní pořad byl o Jevišovicích
 za poslední 3 léta již čtvrtým. Poprvé to by-
 lo v r. 1969 v krátkém filmu natočeném v rá-
 diu ze Znojemsko-československé, podruhé mta-
 čela u nás prazská televize dne 9. 6. 1970 o
 přírodních krásách a bohaté historii Jevišo-
 vic a pořad byl vysílán pod názvem "Na hraně-
 ctí" 28. 8. v 17, 20 hod. a reprizován 11. 9. 1970
 v 18, 10 h. a po třetí byl televizí natáčen o
 Jevišovicích pořad koncem léta 1970 v souvis-
 ní ochrany.

S I R Y V A Ň K Y

1. Takhle není, aby nebylo líp.
2. Po kápčech usrkáje z této láhve /ka=.
3. Ve křehkém slově této věty je s čarou.
4. Rosa padla m. řemen, až to zazvonilo.
5. V zímě mizí níže ke korenium.
6. Pověz, kdo ti určil takové úkoly.
7. Ptáčím zpěvem buď se les/c=c, t=1/.
8. Pepa bude potrestán, že lhal.
9. Kdož daruješ svou krev ?
10. Kdoš koupil to pero ?
- V každém slově je skryto jméno zeleniny.
- Rozluštěni skrytáček z latin. čísla : 1. vnučka,
 2. otec, 3. vnuč, 4. matka, 5. babička, 6. syn, 7. děde-
 ček, 8. dcera, 9. svagrová, 10. tetička, 11. synovec, 12.
 strýc, 13. svagr, 14. neteř, 15. snacha, 16. zet, 17.
 sestřenice, 18. bratránec.
- Zcela správně rozluštěni zastali: dr. Ivo
 Vavrouch Karvina, Fr. Meduna Brno, Hynek Pavla
 Třebíč. Male. chybíčky, 1 když jiný název při-
 buzeného rovněž ze skrytáčky vyplývá zastali
 Hůzema Běstlová Třebíč a Fr. Hochan Střelice.
- U obou se však rozluštěni mohou též považovat
 za správná, se neodpovídají přesně návrhu su-
 tore p. řed. B. Křečlem. Všech pět k úspě-
 chu gratuluje a přeje jim do dalšího ko-
 red.

KANDIDÁTI PRO VOLBY DO JMV

The 21. 10. 1971 byla vyhlášena tato kan-
 didátní listina pro listopadové volby do míst-
 ního národního výboru v Jevišovicích :

1. Burda Jos., nar. 31. 1. 1925, člen JZD, č. 248
2. Čada Fr., nar. 19. 9. 1908, tech. prac., č. 57
3. Dohnal Jitř, nar. 23. 4. 1945, člen JZD, č. 1
4. Dufek Jar., nar. 5. 3. 1935, dělník, č. 218

- R e t e ř i :**
- VENKOVSKÉ KAPELY NAŠEHO TRAJE**
5. Havel Fr. JUDr., nar. 10. 8. 1920, 1st. nar., č. 234
 6. Iron Jos., nar. 7. 3. 1929, dělník, č. 289
 7. Klouda Jos., nar. 6. 11. 1928, dělník, č. 41
 8. Knillová Jitř., nar. 15. 12. 1928, uč., č. 26
 9. Kopeček Fr., nar. 12. 12. 1928, člen JZD, č. 49
 10. Kostechnourová M., nar. 24. 6. 1935, děl., č. 247
 11. Kostíček Jos., nar. 26. 6. 1920, člen JZD, č. 12
 12. Kukla Old., nar. 8. 12. 1948, zootech., č. 247
 13. Málková Ant., nar. 5. 12. 1915, ved. Elektr., č. 65
 14. Nejedlý Fr., nar. 22. 7. 1939, člen JZD, č. 117
 15. Řečucha Jos., nar. 3. 10. 1909, duch., č. 270
 16. Rozdávčí L., nar. 6. 7. 1936, dělnice, č. 79
 17. Řiháček Jarol., nar. 3. 6. 1923, předs. JMV, č. 56
 18. Sluka Jos., nar. 9. 11. 1941, člen JZD, č. 374
 19. Stuchlík Jar., nar. 17. 4. 1922, učed., č. 315
 20. Štengl Jos., nar. 28. 7. 1944, zedník, č. 279
 21. Tlapáková M., nar. 26. 2. 1922, děl., č. 233
 22. Tmavá M., nar. 9. 6. 1937, učitelka, č. 2
 23. Veselý Boh., nar. 16. 12. 1925, člen JZD, č. 4
 24. Vitrýl Jitř, nar. 18. 11. 1940, dělník, č. 251

V padesátých letech řím. stol. přiběhl do
 Vyšovic na Znojemsku nový učitel, jinak rek-
 tor, vysloužilý šikovatel vojenské hudby re-
 kouské armády, jménem Jos. Salomon. Docházel
 z Umnova. Učitelské povolání by ho bylo
 tehdy zaujívalo, chopil se proto také muziky.
 Sestavil vlastní kapelu a hrával přiležit-
 nostně po celý rok o poutích, posvíceních a
 jiných záležitostech. Kromě toho vyučoval místní
 a okolní chlapece hře na hudební nástroje.
 K jeho volní nadaným žákům patřil zome-
 dělský synek Josef R o t e r z Domoče
 č. 34, nar. 26. 2. 1845. Řektor Salomon mu
 poskytl základy hudební nauky a hry na hu-
 dební nástroje. Když pak byl Josef ve svá-
 21 letech odveden k brněnskému 8. pěšímu
 pu, byl po základem vojen. výcviku přiřa-
 k plukovní hudbě. Tam se velmi zdokonalil.
 Ovládal hru na různé nástroje a smyčcové ná-
 stroje.
 Po návratu z vojny se Josef dne 11. ledna
 1871 oženil s Marií Huskovou a nastaly str-
 rostí o rodinu. Měl celkem 8 dětí, z nich
 6 synů. Většinu byl hudebně nadaný, takže
 je otec naučoval záhy do muzikantského umě-
 ní. Ty starší ještě stary rektor z Vyšovic.
 Neuplynulo mnoho let a Josef Roter sestra-
 vil vlastní kapelu Roteri, jejíž základem tvo-
 řil jeho synovec Jan s Maxem /Maximiliá-
 nem/ přiskořil na klarinetu, Rupert hrál na
 2. klarinetu, František na basklavírnu, Ig-
 nác /Hynek/ na bas, Josef tloukl bubnu s pu-
 řicími. Z těchto hudebníků přibrali do ka-
 pelou, Jitř Urbánovský z Luntzovic jako ba-
 sista a Fr. Trávníček z Domoče s klarinetem.

Retort hrál do žesťu i slyšou o posvi-
ceních, pouťech, neopustu, na svatbách, poutích
a různých slavnostech doma v Domčicích, dále v
Hor. Dumňovicích, Prástečicích, Hornátcích, Zho-
řovicích, Zhořovicích, ve Vřesově, v Prástečicích,
Kucherských, Lenkovských, Kravské, Masovských
atd.

Za starého Rakouska nosvali hudebníci vy-
soce vojskové čepice, po osvobození stejnojmenné
a furačky s bílou šňurou vpředu. Byli často
při různých příležitostech fotografováni. Kapel-
ník Josef Retter byl velmi přisný, obzvláště na
své syny.

I. světová válka přerušila na čas působení
kapely. Mladí muži šli na vojnu. Odesel i
syn Josef. Byl zůjat v Rusku, kde si později
zřídil hudební školu, ale zemřel ve věru Velké
říjnové revoluce. Dom se nevrátil. Zatiaž otec
Josef Retter zůstal a předal kapelnictví synu
Janovi. Šam se dožil se svojí manželkou vysó-
klého věku 84 let. Zemřel 8. dubna 1932 v Dom-
čicích. Jeho žena o 3 roky později.

Jan Retter, druhý kapelník Retterů se na-
rodil 24. května 1874 v Domčicích. Byl po otci
zanešedlým a krom toho zedníkem. Cvičadal hru
na všechny možné nástroje. Členové kapely se
měnili. Odesel některý Janovi bratři a byli při-
bráni hudebníci noví, jako např. Balík z Hor.
Dumňovic a Jan. Jan Retter s manželkou Jose-
fou měli 5 dětí, z nich 3 syny. Prvorozenci Lud-
vík není hudebníkem, druhý Karel zemřel v 11
letech. Ten poslední Josef Jan hrál ve slápe-
čích otcových. Jenže kapelník Jan dlouho kapel-
ní nevedl a vzdal se vedení ve prospěch Franti-
ška Bartáka z Dumňovic. Šam pak zemřel ve
svých 54 letech na poranění páteře dne 1. 10.
1938 a odepověl na zřetelích hřbitově se svou
ženou Josefou, která ho přežila o 22 let. V 11-
zkosti obou odepověl se svou ženou vženou ta-
ké věhlasný klarinetista Václav Saloun ze Zo-
rotic, ježichž náhrobek zdobí nápis: "Kéž hud-
ba rájská zazní v sluch váš."

František Barták vedl kapelu křátkou dobu.
Rozpádl se v poknutém roce 1938. Pokračovate-
lem slavné tradice Retterů byl Irgáčův syn Vi-
lém, vynikající hudebník, kapelník znojemské
sokolské hudby a dirigent symfonického orches-
tru Znojemské osvětové besedy. Symfonický or-
chestr pod jeho taktovkou provedl mnoho hudeb-
ních děl. Zol V. I. B. a t. e. r. po osvo-
bození v r. 1945 dožil dobu úřední ONV ve Zno-
jě, předčasně ve svých 54 letech dne 7. srpna
1962 zemřel. Čest jeho památce!

V I T E , Ž E

Stanislav Sedlák, Znojmo

Podívejte se na dva dvojčata, které jsou
připraveny o 4 strany více rovinou SUCHY
Cort. Pro nedostatek místa nepřipoujeme k
tomuto článku žádný další komentář a některé
další příspěvky dopisovatelů uveřejníme
přístupně. Přípony, ze které 47 před-
plátců z 238 nauradilo předplatit 10 Kč
za rok 1971!

R e d a k c e a d e l o u a :

- 3. Smrt filatelisty sov., věc.
- 7. Sňatky a 7 trpalištku USA, bar. odp. věc.
- 10. Vražda inž. Corta čs., bar., věc.
- 14. Mrtví sezona sov., odp. 1 věc.
- 17. Dábelští libančičky čs., věc., + 1 řs
- 21. Zlozor slov. dět., odp.
- 24. Měs-11 svůj domov red sov., věc.
- 28. Mléčká a Karolina sov., bar., odp.
- Gabriela čs., věc.

P r o g r a m k i n a v l i s t o p a d u

- Dne 5. 7. opustil naše řady po delší ne-
moci ve věku 79 let p. Josef Hájek,
svého času úředník MNV Jevíčkovic, a dne
26. 9. zemřel o 29. 9. nel počteb všem velmi
milý cukrář dýchodce p. Fr. Zvěřina, který
se dožil 73 let. Také jin obema zachováno
trvalou vzpomínku.

V Z a O M I N A M E

Bylo 48 let.
delší těžké nemocí zemřel. Čest jeho památce.
zpráva, že dne 23. 10. p. Eduard Janura po-
proto tím bolestněji se nás dotkla mla-
dým věrně sloužil a měl jsme je zato rdy
ní, vedoucí horní samobsluhy Jednoty, ob-
Kasáren. Po 11 let byl, všem velmi oblí-
žely Eduard a Jirina, d a n e u r o v
m i , kteří se odstěhovali domu do Kraso-
poutkem října rozloučili jsme se s m-
48 let.

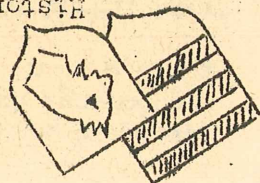
R O Z L O U Č E N Í

ventovských chlap, tedy celkem 67 ?
ve dnech 23. až 25. 8. t. r. byl u nás ve
vlněná "U Suchého Corta" celostátní
sjezd ředitelů veterinárních asančních
ústavů z celé ČSSR, jehož organizátorem
byl veterinární asanční ústav Kladov,
otr. Brno-venov a ze jeho programu by-
la významná zkušenosti neži česky a slo-
vensky ústavů tohoto oboru ?
se redakt JN vložila pouhým nedopře-
mín chyba do článku min. čis. "Praktické
přetřepání evičon", kde nebyl uveden
táz, jak mělo být, poz. sbor Strálců ?
Omlouváme se tímto Strálcům.
dne 22. 10. t. r. ve věc. hodinách byl ve
vlněná "U Suchého Corta" sjezd lékařů
ortopedů a chirurgů z celé Horny a čes-
kých krajů východoceského a litoměřického
za účelem výměny praktických zkušeností

Z HISTORIE JEVISOVÍK

Příloha IV, řídí dr. Lad. A u d y

HISTORIE VÝVOJ POKROKŮ V PRŮMYSLU A V ŽIVNOSTI JEVISOVÍK

Jak jsme se zmínili minule vkladní listina o tom, jak se v r. 1562 zjednotila IV. Zájimce ziskal R a t i s l a v o v i c e, uveřejněn v ZDM str. 407 č. 75 ze dne 23.2. 1962 zni takto:

"Katherine ze Trebic i s svým dědicem a buducím potomkem s a z i m o v i Z a j i m a c e o v i z K u n s t a t u a erbem a buducím potomkem jeho své vlastni zbozi a deditvi, s p u l d r u h e n o d v o r u a d v a p o d s e d k y v R a t i s l a v o v i c e h, ku pravemu deditvi s rozi ornou i neornou, s lukami, pastvami, s pastviscem, s lovy, s h a j i, s chrastinami, s krovami, s hony, s stžbam, s vodami tekutými i netekutými, s rybníky, s rybníčkami, s rybníčkami, s rozi ornou i neornou, s stžbam, s vodami tekutými i netekutými, s ozit- cmi, s mezi, s hranicemi, ozitky a vselákými pozitky, se všim plným právem a přistupem a soustavně, tak jakž to zbozi svrchupane, p u l d r u h e n o d v o r u a d v a p o d s e d k y, od starodávna v mezech a hranicích zleží a vymezeno jest, nic tu sobě ani deditcom svým a budoucím po- tomkem na tom jistém zbozi práva, vlastenství ani vladarství nepoznostavuje ani zachová- vaje, tak jakž sou toho prokove moji v drženi a užívani byli, ku pravemu deditvi, svo- bodne a zádne nezávadne, a kdož by mi to jistě zbozi ve deskách svědčil, to tímto vka- deni mornu a v nívec obracuji."

V téhoz roce 1562 a téhoz dne 23.2. byla v Zemských deskách ve prospěch Sezemy IV. Zájimce zapsan "P o k r o k y z S t v o r e n í z / i s s v ý m i e r b y S a z e m o v i "Havel Busk z P o r c h a z / v o r t e z S t v o r e n í z / i s s v ý m i e r b y S a z e m o v i Z o j i m a c e o v i z K u n s t a t u a erbem jeho své vlastni zbozi a deditvi d v u - o r a P o r c h a z i s rozi ornou i neornou, s stžbam, s rybníčkami, s lukami, pa- stvami, s pastviscem, s hony, s stžbam, s vodami tekutými i netekutými, s mezi, s hranicemi, s ozit- ky a vselákými pozitky i se všim plným právem a přistupem, tak jakž to zbozi, svr- chupany dvor, od starodávna v sých mezech a hranicích vymezeno jest, nic tu sobě ani er- dom svým a buducím potomkem na tom jistém zbozi práva ani pánství ani kterého vladarství nepoznostavuje ani zachovává, tak jakž sou toho prokove moji a je po nich v drženi a používani byli, než všecko to v k l a d n í a v p l a s t i k u p r a v e n j e j i c h j a n i, drženi a používani a jeditvi by to zbozi, nadpsany dvor, me a neb komu jinému ve deskách svědči- lo, toho se odtkni a tímto vkladní mornu a v nívec obracuji."

Sezema IV. byl nejen dobrým hospodářem, jak jsme si na předchozím ukázali, ale byl jistě též dobrého srdce, na což již dříve usuzovat z těchto dvou zpráv:

Dr. Lad. Havel v článku " Z j i m a c e o v i z / i s s v ý m i e r b y S a z e m o v i " uveřejněn ve vlastním sborníku " J i z n í M o r a v a r o z . 1969 " str. 131 píše o této zájimce historice, týkající se právě Sezemy IV. Zájimce:

" U t e k l z v o z n í .

Mezimate přičinu pro r. 1547 jindřich st. J a n k o v s k ý z V l a s t i n e i / p o z n . r e d . : p n n a n a b i S t a t i n e / d a l o v e h o n y s t a v e V i n c e n c e v s a d i t d o v o z n i n a s v e t r z i P l a v c i .

Vincence se však z vězení vyhnul a s tvrze se spustil doli. Utekli k panu S e z e m o v i z a j i m a c e o v i z a j i m a c e o v i z K u n s t a t u a n e z a h r e k v j e v i s o v i c e h, kde jej zdravého našli. / P B X I X , 97 / . "

Tato zpráva je jistě zájímavá i tím, že se v ní mluví o t v r z i v P l a v c i , která tu tehdy musela existovat a o níž dříve došlo v článku o t v r z i v P l a v c i , totiž pod Vlastivědy mor., str. 203, jistě byl ve 14. století tvrze dvě Horní a Dolní, o jedné z tvrzi se mluví ještě r. 1639, zatím co o nynější zámku v Plavci se hovoří až v r. 1742, kdy Plavec patřila již dcera Jevišovických paní do Seuchas Marti Anne provdané Westergóve a Vilémové provd. Ugartové. Byl tedy asi zámek v Plavci postaven až někdy po roce 1679, kdy Plavecké panství koupil Jevišovický pan Ludvík Raduit de Souches. Dale je na výše uvedené zprávy zájímavé, že se v ní mluví výslovně o z a m k u v j e v i s o v i c e h, o němž v r. 1492 za Jana a Propa Zájimce a o němž dříve to nezvratně víme, že za Sezemy IV. Zájimce v r. 1564 byla na něm vybudována nynější v o z , jak o tom svědčí letopisec 1564, objevený tu při generál- ní opravě fasád druhého nádvoří v r. 1966 i

Druhým dokladem o tom, že Sezema IV. Zájimce musel být dobrého srdce, potvrzuje opět další zpráva dr. Lad. Havel v článku " P a n s t v i d o l n o k o u n t e k e z a z a b k i z L i m b e r k a / 1532-

-1566/, uveřejněná rovněž ve sborníku "Uzání Morava" roč. 1970, kde na str 31 se píše:
"Vдова Либусе Черногорскы з Босковца неzustala na zámku v Dolních Kounicích /patrně pro
svary s nevládním dělní /nbyř zila ještě r. 1554 u své sestry na dvoře -
Boskovice". K tomu je třeba z uvod. článku doplnit toto:
Libuse Черногорскы з Босковца была друhou manželkou Jirihе Zboky з Либерка, který
zemřel 9. srpna 1552 a byl pohřben v klášterním kostele v Dolních Kounicích. Byl nejprve
řádkářským písařem v Olomouci, patřil tehdy ke nejbohatším lidem v Olomouci, byl velmi cti-
žádostivý, od r. 1522 odešel do kanceláře krále Ludvíka a stal se zde místokancelářem. Měl
velké statky mezi nimi hlavně panství Dolnokounické. Libuse Черногорскы з Босковца была
sestrou Anny Черногорскы з Босковца, manželky Sezemy IV. Zajímaje / 1514 - 1564/
Abý Sezema IV. Zajímaje zjistil pro případ své surti své manželce Anně Черногорскы
з Босковца vlastnické právo na Jevišovském panství, vložil jí r. 1549, jak je zapsáno v
ZM II, str. 354, zápis č. 248 toto věno:
"Sazema Zajímaje z Kunštátu Anně z Boskovic, manželce své, na svém vlast-
ním a dedičném zboží, z dnu mužem rozvdnem, totiž na zámku a na statcích, na vst
v Boskovici, na vst Černíně, na vst Únanově, na vst
Boskovici, a na vst /pozn. red.: m byt spravně Boskovici a na vst /na vst
Starobovic, a jejich příslušenství, tu pravěnu věnu první věnu
Jehličkova půl třetihе tistice zlatých, jeden zlatý
p. XXX gr. a z gr. VII. d. bílých počítajíc, v toto manželství obce-
no berných, a na d vno vosn n e c t e s e t c t y t i d c e t i c t y t i
zlate d v a t c e t i p o l t r e t i h e g r o b e t e z n a m i n c i o b c e n ě b e r n ů
ve dny v lidem a vpsuji a přijemci toho věnu i nad věno sům se člnm věm stat-
kům svým, kterýž m a ještě jmti budu."
Tento zápis je zejména jedním tím, že se tu opět jmenuje zámek a na se t e -
č k o f o v i c e, jednak nám ukazuje jak vysoké bylo zapsané věno, které člnilo
celkem 4.344 zlatých a 22 1/2 grosů. Byla to suma vysoká, zvláště, když si uvědomíme, že
1 km stál tehdy 16 kop grosů tj. 48 zlatých, čln manželka Sezemy Anna Boskovická si za
celo věno mohla koupit 90 1/2 konusůl byt tedy Sezema IV. Zajímaje dosti velky bohat.
Abý Sezema IV. Zajímaje zjistil tento majetek pro své potomky, vymořil si na tehdej-
ším králi Ferdinandovi svobodně právo křtiovatí tj. sepasati pro své potomky svobodnou po-
státlost. Dostal k tomu od krále dne 24.6.1555 tzv. List mocny královsky, zapsany v ZM
II, str. 428, č. 126, který zní takto:
"Vy Ferdinand, z bozi milosti krásky král, po vsecky časy rozuzlítei říše a uhersky, ces-
ky, dalmatsky, chorvatsky etc. král, infant v Špani, arciknize rakousky, markrabie moravsky,
Lucembursky a slazsky knize a luzický markrabie etc., oznamujem člnito listom všom, že sme
ponizeny prostem jichem uzrozeného Sezemy Zajímaje z Kunštátu na Jevišovicích, větého na-
gého mlého, abychom jemu list nás mocny dėti ráčili, na kterýž by všecek a vceljaky str-
tek svouj, kterýž koli na a mlti bude, poručiti a jej zříditi mohli. K jichozto poručě pros-
bě nřlonem souce, s dobrým rozmyslem, našim jistým vědomím, mocí královskou v Čechách a
jakožto markrabie moravsky svolili sme k tomu a člnito listem svolujem, vuoiti naši jistou
a moc plnu člnu sazímaj z Kunštátu d v a j i c e a toho dopustějice, abý on před-
kem všechem a vceljaky statek svouj novity i nemovity, dědčny i zápisny, kterýž m a n e b
ještě mlti bude, bez statkuv jichem a knestvi, kterýž mřpně mř spravědlivě nřlezějí,
odkřazati neb poručiti mohli a moc nel za zřavěného života aneb na smrtelně postěti, konuz
se jemu kolivk a kdy kolivk zdati a libiti bude a také, abý mohl a moc nel zdatěti poruč-
níky statku svého a datě svych, který se jemu uzitčeni zdati a viděti budu a to bez naš, i
buděmch našich, královčesky a markrabie moravsky, i jich všech lidč vceljaky před-
ky, však to zřídě listom pod svu pečeti a tři aneb p ř n o v, neb dobrých uzrozených lidč peč-
ni na svědomi. Těozto zřizeni, dčnt, odkřazni, t e z i poručěnikov zdatěni statku svrchupřa-
no Sezemy Zajímaje, tak jakž se svrchu pise, totiž mř moc a pevnost jmti jakoby to dekr-
m zemsy mř zapsáno a utvrzeno bylo, bez nřmeněni. Těoz přikazujeme našy všěm konorniku
a stđim desk zemsky markrabstvi našeho moravského, nřmř jstím i buděm, větým našim mlým,
když kolivk od nřdepřemého sazímaj Zajímaje neb od poručěnikov jeho požádani buděte, abyste
ten křat a zřizeni, kterýž by o statku svém na tento náš mocny list královsky udělal, ječ v
dsky zemské i s člnito listem vložili a vepsali bez zmetku a vceljake odpornosti, jnako
mlko nřděnice. Těm na svědomi pečat naši královsky k tomu listu přivěsiti sme rozkaz-
1555/ a královstvi našeho říšského XV a jnich XXVIII.
Ferdinandus
Johann de Nova Domo, Supremus regni Bohemae cancellarius
G. Mel.
Dr. L. A u d y

SIGISMUNDUS ANTE PORTAS

Imod po příjezdu na znojenský hrad, ještě před obědem, spěchal hejtmán do pracovny své, aby vyslechl zprávy svých zvědí. Od východu i jihu, z úhor i Rakous přinesli mu tři podivní tulkáci ačvežné noviny. Brží tam jako své zpravočáje toulavé mouchy; přesařo, rybáře, zácky vsudybyly; stěhovavé praktio různých barov a druhů. Svět zvědím plati dobře.

Vádcové obědvali družně u hejtmána. Když se nasytli, konali hned poradu. Pan Hynek rozděluje takto úvoly :

"Pánové z Lichtenburka převezmou ostrahu města na jihu, budou hájit městské zdi od řeky Dyje a po-
děl Vídeňské brány. Bránu k Suchobrdům a východ města bude hájit pan Sokol z Lanberka. Jeho moči budou pořízeny také městské houfy. Jemu k ruce bude podkoní Karviál. Bítovští budou zvláště ostře hlídat Louku. Pan Vok se věnuje svým rotamí bude držet o-
strožnu a pernost Hradiště, vsi Kašovice, Citonice a Čekarov, aby něšto bylo chráněno před obchvatem od severu. Bude udřívát přes Podolí a Citonice spo-
jení s venkovem, aby si zajistili pícování, pokud to jen bude možné. Hejtmán sám se svým rotamí bude chránit dyjský břeh a hrad, vyhrázuje si také roz-
hodování o použití záloh."

Mladý, ale ctižádostivý pan Vok byl poséknut roz-
urzen skromnou úlohou, jakou mu hradní hejtmán při-
dělaje. Bude na hradištském probošství zívát nudou,
hrtiti úlohu domácí myši, sbírající drobtý ze zráscb.
Závidí bitovským i Sokolovi, neboť podle jeho soudu
hlavní a nejtěžší boje možno očekávat na jejich úse-
cích.

"Bylo by také neopatrné, shromáždit tam všechny
branný lid. Všude slídí plno očí i uší Zilmundových
i Albrechtových špehouků. V Jevišovicích zůstane jen
tollit ozbrojeného lidu, aby se hrad udržel v případě
útoč. Vojska povedou do Znojma oddělené. Pan Vok přes
Jevišovice, pan Solol Dunařovicemi. Sám shromáždil svou
záložní jízdu u Vranovské Hospody, kde táborí v lesích.
Povede ji přes Olbramkostel pražskou cestou. Musí spě-
chat, neboť Zilmundovi jízdní ztracenci se už objevili
před Měulovem. Také rakouský vojvoda hrabě Jan z Har-
deka vyrazil v čele svých železných rytířů z Vídně, s
vojstvem jede i vévoda Albrecht a ženou se jako bouře
k severu. Jáme jen malý náskok. Pozitíí musí být vše-
chen náš ozbrojený lid připraven uvnitř znojenských
hradeb. Toho dne ráno budou nás vítat slavně měšťané.
Vyhověl jsem přání znojenských konšelů, aby mohli uví-
tat vše milosti. Dodá to městskému lidu odvahy."

Pan Vok byl rozřazen pana Hynka spokojen. Těšil se,
že jeho cesta povede Jevišovicemi. Myslel si, že uvi-
dí Katruši, že ji aspon na chvíli zahlédne, že mu pan-
na z okna kyvne na pozdrav, že mu dodá naděje a ova-
hy milým úsměvem. Nic nevěděl o tom, že milovaná Fa-
truše dle mimo domov, přebývá jako novička v Kláštere.
Byl velmi překvapen a zarmoucen, když mu v Jevi-
šovcích řekli, že panny doma není, že odešla jako no-
vicha do kláštera. Byl ořesen tou zvěstí, že se ani
nepřel, kde prodlévá a v jaké řeholi. Dal povel své
jízdě k pochodu. Klíčy vede svoje zbrojné k jihu.

Byl žhavý červen, když šla vojska ke Znojmu. Je
zrání luk. Těvčata vyskala za kopkami sena, neboť chlap-
ci jsou bujari a chtějí líbat. — Žita na nivách už
kvetou. — Sklon se člověče k zemi, do níž praží horké
slunce. Ucitíš, jak z kvetoucích klasů voní čerstvý
chléb. Ovzduší zavání podletlým oparem, rozochvívá chří-
pí, proniká do mozku. V parném tichu smysly jsou vzru-
šeny tvrdí silou plodné země. Neboť příroda se zde
proměnila v dílnu tvoření. Životní síla země štáveni
vzlíná stáblý, vylákána sluncem z úrodné prsti. Stébla
se zachvívají ve větru. Slavnost zasnub se zde ioná za
hudby hmyzu a šumění větru : Zúrodnění, početí a tvor-
ba zrna. V mladých vlasech se koná vzrušený děj snoubení.

Opravdu něžný děj lésky je tvorba obilného zrna, věcť né proudění sebezáchvňného pudu, který rozmnožuje a udržuje rod. Dnes kvete žito, zítra zavoní sytě živným chlebem. Až se naleje zrno a vítr do široka rozvlní žitné lány, lidé spokojeně řeknou: Vítr už válí pecny. Vydechuje a voní tvořivou silou žitné pole, tep početí zrna napojuje smysly lidí vzrušivou rozkoší. Dech tvoření přepadá a opojuje také nic netušící zástupy zbrojných, kteří táhnou polní cestou mimo. Všem je jaksi veselo a do zpěvu. - Jen panic, který je tu vede, je zamlklý a smutný.

Vojška májí staré lesy, žitná pole i zrající louky, trouchnivé vrby u potoků, stáda ovcí na stráních. Ověáci se obracejí za nimi, provázejí je očima, až se ztratila v úvozech a v lesích na cestě k jihu, k věžatému Znojmu.

-----0000-----

Město vzalo zase správu věcí svých do svých rukou. Právě se připravuje na okázalé uvítání hradního hejtmána, jeho spojenců, přátel a vojsk, která sem vedou, aby od městských hradeb odrazili útočny uher-ského krále i Rakušan.

Znojemští se obzvláště těší na Ješka Sokola z Lanberka, pověstného bohatýra i Voka mladšího z Holštejna, mladého krasavce a válečníka. Stejně rádí ve svých zdech uvidí a nadšeně přivítají Lipoltn i Aleše ze starobylého Bítova a všechen zbrojný lid kraje, který přichází, aby svými pažemi i hrudi ochránil jejich město. Bítovští se svým vojem už na rozbřesku čekají před Pražskou branou na vojska jevišovská a holštejnská.

Celé dva dny před okázalou slavností městský ras, jeho žena a dva pacholci pospěšně čistí a ulizejí ulice i rynky. Nejinak jak před velikým svátkem. Několik vozů smetí, mršín i jiného neřádu odvezli už do potůka Lesky a ještě se zapotí, než všechno odklidí, aby ulice i rynky byly připraveny ke slavnému dni.

Od rozbřesku toho dne jsou náměstí i ulice plny lidu. Okna a arkýře starých domů jsou jako krajky a trásnění ověšeny mládeží obého pohlaví, lepší se tam ve svátečních úborech jako včelky na svá česna.

Jenom Abatyše Katočina se zdála nevidoucí, slepá, jako žena, která už projevům lásky nerozumí. Snad jí smysly už hluboko usnuly.

Nevidoucí? - Slepá? - Její smysly spí? - Ni-koliv!

Abatyše opravdu neviděla holdování Voka mladšího její svěřence. Její oči byly zcela zraujaty jiným mužem. Pohlcovaly postavu toho mohutného muže, který jel po boku pana Voka. Viděla pohledy obra a věřila, že tyto i jeho jarý úsměv platí jenom jí. Zachytila všechny pohledy pana Sokola, toho statného bohatýra, jen pro sebe. Zmocnila se jich jako lakonec. Sklopila řasy i víčka a nenouhouc se začervenat, jen ještě více zbledla. Neboť červen se už nemohla vykouzlit na její tváři pod mužským pohledem, byť byl sebežhavější.

Ten pan z Lanberka je zajisté krásný muž - jako antický Herakles - uvažuje v tajném koutku ženské mysli.

Nevadil jí jeho poněkud kentaurí zjev. Jeho úsměv se jí jevil dokonce jako docela líbezný a milý. Ráda odpustila ten přírný a odvážný pohled rytíři tak mohutnému. Sladce příjemný pocit jí proudí v nitru, jak zde stojí a mimo ni plynou bojové zástupy.

Tihle muži - šeptala si v duchu - jak mnoho jim musíme odpouštět. S porozuměním chápala ta paní hršší-ný mužský svět.

-----0000-----

radostně a vítězně před očima zástupů pozdravuje pan-
nu ! Ze všech jedinou !

Ahle ! Všecck průvod vojska náhle stannl. Na
sta očí pozoruje nappjetě holdujícího rytíře a pannu.
Do toho ticha a útěšného divadla kdosi radostně vy-
křikl :

" Sláva ! Vivant ! "

Zdálo se, že zástupy, hrad, něsta, Granice i
Dyje radostně a z hluboka vydechly. Katruše bledá
vidí a přijímá rytířovu počtu i vyznění. Radostí jí
ztuhla hrud, ruce, nohy. - I strýc Hynek všechno
vidí. Veselý úsměv rozjasnil jeho suchou tvář.

Ješek Sokol, ten pošklebný kentaur, škytl ra-
dostnyu smíchem :

" Nu, nu vida ! Znamenitě a slavně rytířsky vy-
konáno, pane bratře ! "

Pan Vok se probírá ze svého vzplanutí. Zalit
červení, pobídl koně. Před očima velikého zástupu
vyznal veřejně řeholnici novice svou mužnou příchyl-
nost a úctu. Ale nicméně ještě dvakrát se v třmenech
obrátil na bílém hřebci a kynul rukou, než se ztra-
til v široké hradní bráně.

" Konečně ! ", vydechla panna, " Ledový panie
roztěl ! "

Vzplanula jako rřík, hoří v tvářích i čelo je v
ohni. Hleděla na svého miláčka plna blaženosti i nad-
šení, jak vjížděl do brány. Ale nohy se pod ní znovu
roztráslly, pod chodidly není země, ale jen vlnění a
kvrácení. Bojí se, že upadne. Ale i při té náhlé úz-
kosti štěstí jí zalévá hrdlo i hrud.

Už ani neviděla, jak za slavnou jízdou pochodu-
jí pěší oděnci, mezi nimi také houfec Slováků v rež-
ných gatích, s halapartnami i sekýrami. Ty přivedl
Vok z Holštejna ze svých vsí na Kyjovsku. Katruše už
nevidí, jak ty roty jdou sličně a pevně. Vpředu du-
dáci s ráchy pod paží, kozel vřeští naháná do kroku.

Všechny jeptišky viděly ten něný, ale vzrušivý
výjev, rytířovo holdování i Katrušiny rozpaky. Sestry
účastně hledí na tvář novicky, zardělou jako květ ru-
dé pivonky.

Dokonce i na lomenicích i za komíny visí hrozny chlap-
ců a odrostků. V oknech na Michalské ulici a Horním
rynku jsou bílé a líbezné dívky i pani. Obojí voní
myrhou a cibelovým pudrem. Dole na ulicích muži zvi-
davě ošklávnají průvod, aby společně s mládeží podle
přítazu městské rady i purkmistra uvítali přicházejí-
cí obránce mohutným šrumem. Tlnočí se tu domácí čeled,
pecholci z pivovarů, rybáři i viniční butaři, ti s
holemi. Všichni ve svátečním rouše, budou volati z
plych hrdel Vivant, jakmile se objeví v Pražské brá-
ně rytíři, zerané a seláci v plném lesku.

Na Václavském rynku, který leží na cestě k hra-
du, řadí se cechy podle pořádku, jak jej stanovil ma-
jestát krále Karla pro starobylá řemesla. V čele všech
je cechovní rada a dvanact cechovních korouhví.

První jsou ovšem řezníci, mistři i pomocníci.
Na jejich rudém praporu jest bílý lev bez koruny a
s jedním chvostem, ten drží sekýru v pazuzech. Na
rubu praporu jest brána s mříží, s obou stran po jed-
nom oděnci, ti mříž se-serou rubou.

Za řezníky se řadí sladovníci s korouhví bílou,
na té jest čestný kníže Václav. Za sladovníky jsou
bratrstva vinařů, bednářů, malířů a řezbářů, štítar-
ři, ševci, kožesníci, koželuzi a jiroháři, kteří síd-
lí v Koželužské a na Jirohářích. Také jsou tu plat-
něři, zámečníci, nožíři, soupeníci, trejči a pekari.
Zvláště bednáři jsou početní, také vinari. Ti dbají
horenského práva, jež odpočívá v okované dubové tru-
hle jako v arše úmluvy na radnici Starého Města.

Všichni jsou v úboru svátečním a ozbrojeni. Dlouhou
řadu lidí cechovního a řemeslného uzavírají bradati
židé. Ti stojí pod korouhví červenou, na ní se skví
štit Davídův a pečeť Šalamounova.

U hradní brány stojí v dlouhé řadě priorové plá-
šterní, duchovenstvo a údové místních řeholů. Mino-
rité a dominikáni, jako nejstarší konventy ve Znojme,
mají čestné místo hned u brány. Minorité všemi sila-
mi i vlivem mezi lidem podporují věc hradního hejt-
mana. Oudové konventu dominikánů jsou zde sice těles-
ně, ale jejich srdce jest u Zikrunda a loučného opa-
ta. Převor přespájuje nelidné jako na žhavém uhlí

erdálie, nevráživě, zlostně vrhá hráděné pohledy na vousatého kvardiána minoritů. Práví hněvivě k svému sousedu podpriorovi :

"Ten tupý minorita hoří nedočkavostí, ať se bude moci k zemi poklonit tomu divokému Suchému Čertu. Zaporuňel, jakou potupu před dvěma léty připravil ten bezbožný purkrabí našim řeholím, když tlačil na rozkaz hrálův spravedlivou bouři proti židům. Dal zjimat nejen houf vězených měšťanů, ale také několik mnichů pro podněcování lidu proti hebrejům, a uvrhl je do černé hráděné kobky, kde je šest dní o chlebě o vodě držel."

Domínkáni nemilují ani krále, který se chová neuctivě k biskupům a dal arcibiskupského vílaře utopiti v řece. Po pravdě ani hráděné hejtman je nemiloval pro jejich pýchu a inkvizitorskou krutost.

Hned vedle konventu minoritů stojí bílé panny klárisky. - Nemí zde ovšem opat a kanonie loucká, ani řeholníci premonstráti, zato má zde opat svoje zvědné oči a uši. Špehýřů se skrývá v houfech velký počet.

A kde je purkrabí a rada, rychtář a vrchní cechovní mistr ?

Ti vyšli už dávno před Pražskou bránu, sby honosně a s odznaky moci uvítali hosty na Horním předhradí. Je tam zastoupena také oposice. Její hlavou a rozhodným mluvčím je krejčí Kurenágl. Ten se v radě vyslovil pro uvítání královského hejtmana, jeho spojenců a vojska. Přejde mu také, aby slavně zrušil nepřátele země : Ať bije Zikrunda i Rakušana, ale ať si zvolí za bojiště jiné příhodnější místo než jest jejich milé a těžce zkoušené město Znojmo.

Všechna okna jsou dokořán otevřena, trvá napětí. Nejen Michalská ulice a Horní rynek, ale také boční ulice Kovářská, Česká i Obroková jsou přeplněny zvědavci z města i lidem venkovským.

Už jedou ! - Šum a volání letí jako volavčí křik nad vodami. Purkrabí v čele městské rady i výřečný vrchní mistr rady cechovní vítají milé a vzácné hosty do Přemyslova města. Hraděné hejtman jnénem všeho branného lidu děkuje za uvítání. Jak se obřad skoncil,

zdánlivě nevšívá slavnostního povyku o roje, přijíždě hold diváků jako věc samozřejmou.

Novická Katruše náhle zbledla, ruce i nohy jí poklesly. Neboť v obší ulice spatřila pana z Kolářské, jak jede na bílém hřebci po boku pana Sokola. Před očima se zjevil obrys jeho hlavy s přílbicí, s bílým chocholom. Mužná postava v pancíři, v třeptu brnění, hořícího v slunečním jasnu. Jako slunný rytíř z pohádky jede vedle toho drsného a statného Ješka z Lanberka.

Pan Sokol ovšem první uviděl řadu jeptišek, běžící jak bílá stuha k hraděnému vjezdu. Na některé sličné řeholnice pohlíží jak nlsný kocour se zalíbením. Obrací se k panu Vokovi :

"Hleď, pane bratře, jaké pěkné, zralé i uladě ženy. A všechny prý musí zůstat pannami. Muži našeho věku opravdu nestojí za nic ! - A aj ! Táhle stojí takové ta tvoje přemilá nevěsta ! Och, je věru tak sličná, že ji poznám i v habitu řeholním mezi sty panen !"

Pan Vok se nedůvěřivě usmál, zná už žerty staršího pana bratra. Ale přece jen otočil své kouzelné oči k zástupu řeholnic.

Škubl sebou a ztraul !

Proboha - nešálí ho přec jeho sokolí zrak ? -

V dlouhé radě jeptišek vedle paní s odznaky abatyše stojí novicka, kterou zná - vždyť je to opravdu jeho Katruše ! Milá Katruše ze Mstěnic ! Panna jeho snů a horlých tužeb, neteř pana Hynka !

V pohledu bledé panny na počátku byl jen úlek a podivení, potom jediná, ohnivá a palčivá otázka. Plátemná otázka na pozadí hlubokého zármutku. Nejen oči, ale i tvář, svaly, všecek zjev se napjatě tázaly.

Ztrnula a čekala.

Odpověď přišla. Prořala srdce panny jako blesk. Kůň rytířův se počal nepokojně točit, jak jezdec náhle a bezděčně ztrnul a zvedl se v třemach. Pohled jeho zřítelnic drahnou chvíli lpí na její tváři, na řasení bílého, nezvyklého roucha novicky. Zřekvapen a okouzlen polykal její postavu.

Chochol i přílba letí a jeho hlavy dolů k levému lokti. Kyne Katruši vysoko pravicí. Panis níčky, ale

Konec táhnu valné houfy lidu pěšího. Jeviškovský čelod a pěší zbrojní z Bítova, Laubertka i Holštejn, také lid z tvrzí okolních zemí. Počejní sedláci, uhlíři, ovčáci, rybáři se obbrojili, všichni mají kopí na rameni, tesáky za pasem, luky, koutce na šípy, pavézy a orobincové ložny na bedrech. Vlokou sebou dudáky, hudce i píštěce a ti hrají bez přetrži. Opravdu, všichni lid šléřého kraje tu proudí, aby bránil svoji zemi proti cizím vetřelcům i domácí zrádci.

Lid obou národností projevuje záost nad tou ozbrojenou silou a nadšeně vítá i pěší houfy. Ženy stály u kašny se štoudverci, aby je naplnily čerstvou vodou a naspojily přičlozi, až se unavení jízdní i pěší lid rozejdou do stanovití. Jisté lačnání po chladné vodě, aby ukojili žízeň po dlouhém pochodu. Zvláště holštejnská šli dlouho v parném slunci po pražských cestách.

Na Václavském náměstí byli vůdcové uvítáni cechy a duchovními i řádovými správci. Na prvním místě našli Feholnický stojí register Anselmus, ministr fratri. Minoriti in Znojem s otcem kvardiánem. Je zde probošt z Hradště, prior dominikánů, farář od sv. Mikuláše. Abatyše Kateřina Fehole klářísek stojí v čele sester řádových až před hradní branou. Hle, přišli všichni církevní otcové, nebezpečně varování opatka louckého, který na ně zitra vylije škopky hněvu. Volitel hradní ostrahy, podpurkrabí Vojtěch, děka svého velitele a jeho spojence na hradním náměstí.

Bílé panny klářísky čekají v dlouhé řadě před branou. Vedle abatyše stojí panna Katruše, aby dobře viděla svého strýce, jak povede vojsko. Stráž jí třepetalu naději i touhou, aby uviděla pana Volka. Také na strýce se těšila. Ač byla v úboru novičky, náložila k nojkramnějším ženám, které tu dnes obdivovaly jezdce v jejich lesku brnění, chocholů, šerení i koní.

Už je slyšet jásání, hluk a šumění, volání slávy. První jede strýce Hymek, vedle něho - toť se ví -, s vyplazenými jazyky běží Ostříž. Ten si

Klenutí Pránské brány zdánilo hlucnou ozvěnou křesky kopyt. A hrad, jak se v Michalstské ulici objevili vojvodové na koních, zabušile u brány i ulici na uvítanou :

Vivat Hymek z Kunštátu a Jevišovci !
Vivat Ješek Sokol z Laubertka !
Vivat Lápolc a Aleš z Lichtenburka !
Vivat Vok z Holštejna !
Vivat Prá Václav ! Vivat Purkrabí Protop !
Vivat všichni rytíři a naši přítelé !

Rády se čelo průvodu objevilo v Michalstské ulici, zazněly kotly, zabušely rohy a bubny odněkud s břáry, jakoby s nebes. To zradili a uduřili na ně trubáci a bubeníci na věži brány.

V čele vojsk jede herold, nese hejtmanskou korouhev hradního pána se známkou českého lva. Potom trubáci a korouhevníci se znaky pánů z Kunštátu, z Laubertka, Holštejna i Lichtenburků bitvských. Za korouhevni první jede v rudém plášti, zlatý řetěz hejtmanský na hrudi, Hymek z Kunštátu. Vede si důstojně jako pravý vojvoda o děruje jásařicím lidu palcátem, který kladě na hrud. Shromážděná množství na tento projev úcty volá svoje Vivat ještě jásavěji. Peroruje dobře, jak v dlouhých, svazích nárech Jevišovského přelvěta už hojně střídmě nit a na vysoké čelo starostryje hluboké vrásky.

Znojemští ve své většině ctili a věřili si hejtmance pro jeho přízen k němu i pro jeho vojenskou slávnost. Ale dnes jsou více zvědaví na jeho druka, na toho Ješka Sokola, před níž letí svěsti jako o nezádnějším válečníku v českých zemích, o divokém borci a nájezdáku, který strašil, přepadal a plnil hrady, tvrze i města, oddaná zrádné Pránské jednotě a Zikmundovi. Konečně tedy vidí Pránského válečníka. Jedou v dvojici s Vokem mladším z Holštejna. Všichni ho doumají a s potěšením vítají ve svých zdech jako přítel. Ješek Sokol je obr na statném koni a lesklém pancíři. Pod vsunutým hledím svítí mu oči jako blesk. Je opravdu statný jako Perun, hromů pán. Velké zlaté kruhy našle vlní v obou doltcích, nebesí rytíři

je marnivý. Jede na brněň jako kentaur oslavených lesů. Klidí žen obdivu přečervín v davu mladých mužů a odrostků, kteří sní o tom, že budou jednou také anělymi válečnickými.

Alc bílé, vypjaté hrudi paní a dívek vydechly rozkoší, když uviděly krasavce po jeho boku, Vok mladšího. Zasmušelo to z oken a arkýřů táhlý výdech. Obdiv mu proudí vstříc ze zřítelnic žen. Na sta rubou, z nichž vone vůně benátského mýdla a pižma, kyne sličnému panici. Ale pan Vok v znamenitě milánské brnění nevěnuje žádné pozornosti pannám ani měšťkám. - Zato Ješek Sokol pálně a rozmarně točí za ním do oken a arkýřů černou bradu i oči. Opravdu, jako dva slunní Olympionci jedou sba, hromotvůdný Zeus a sličný Apollo.

Za touto dvojicí jedou oba páni z Bitova, v jejich středu Jindřich z Kunštátu a Jevišovic, bratr Hynkův. Znojemským rybařům se zalíbil obraz na korytech bitovských: Stříbrný kapr v klehotu znaku, jak v pozadí pavího kotrče vystupuje na červeném polštáři se zlatými trázenními. - Koho ti bitovští rybáři přišli do Znojma lovit?

V odstupu za rytíři jedou jízdní. Šest trubačů a šest bubeníků jede před jízdou. Sotva trubači sejdou od úst, ihned zavíří do kroku bubny. Všechny zvony vyzvánějí na uvítanou, zvonící pracují do potu. Hlahol z věží kostelů je přikrýván jásáním množství i vířením trub a bubnů. Jenom loucké zvony mlčí.

Mužm visí oči na jízdě. Jsou tu slavní sekáči z Jevišovic a Bitovska, potom jedou lamberští jejich velitel jin říká Sokolici. Chlapci vzrostli jako duby, ke všemu odvažní, ale jinak holi jak muslimští svatí, proto lační bojů a kořisti. S potěšením vidí zvloum, že bitovští ani holštýnští si Sokolům v ničem nezádají, ani v tělesné zdatnosti, výbroji ani v koních. U holštýnských je dokonce v proudech více svěžesti a mladí, právě jako u jejich páne.

Takovou jízdu a v tom počtu neviděli zde už od časů krále Přemysla, když tudy vedl dvakrát své ocelové rytíře na Moravské pole. -

Dobrou a silnou ostrahu přivádí něstu hradní hejtmán - libují si měšťané, obdivující ušlechtilé proudy jezdců.

Alc brzy uvidí také jinou jízdu, která se snad už zítra rozleje jako moře před jejích branami i branců, jízdu arčit něně vítanou. Nebot od zítřka se bude zde čas odměřovat nejen hodinami a zvony, ale také ranní obléhacích pruků a údery konských kopyt při měštráži. Cizí vojska budou brzy dotírat na jejich zdi, za nimiž mají tak útluné skryše, postele a ještě útulnější krčery, kde je tak příjemné pít bílé víno se zlatými a zelenými přísvitom, louskat ořechy a klučně žertovat.

Alc na to všechno je dosti času nyalit až zítra. Dnes ještě je na znojemských ulicích svátek. Tito jezdcí přinesli do něsta vůni venkovských luk, sena, jehličí a pryskyřice, pot koní, pach hlíny a mlíků, svěžest slunné a bohaté moravské země. Ta vůně polí, lesů a stájí, kterou přinášejí na zbroji a kopytech koní, všechny vzrušuje.

Hned za jízdou jdou prouden sekýrníci, chlápci dřevorubci z Hostiní, Rouchovan, Střelice, Únanova, Bojanovic a Klučovic. Jde jich na čtyři sta, každý muž dvě sekýry, jednu za pasem, druhou na rameni. Nad těmi kroutilí někteří měšťané hlavou. Viděli je ševci, duchové přemítaví. Ti myslí, že Pánbůh stvořil lidi, aby si na nich brousili vtip. Kdo není ševcem, je k politování nebo k smíchu. Čemu ti libonadrtové nedovedou přijítí hned na kloub, to potrobí břitkenu vtipu, který řeže a píchá jako knejp a šálo. Libonadrti ševcovského cechu hádají: Kam je vedou? Co si tady s těmi sekýrari počnou? a jiní hned odpovídají:

Budou rozníkům a nosařům roubit pro prasata kotce. Čtyři sta mužů a osm set sekýr, to už něco pevných kotců sroubí! Však se v něstě masa i omastku nedostává, všechno Rakušané snědli. - Ale jiní diváci ševce okřikovali: Mlčte. Nadarmo je hradní hejtmán do Znojma nevede. To nebude žádné jalové hřizání, když jsou tu všichni hejtmáni markrabího Prokopa a všechen jejích brany lid. Počkajte a uvidíte.